

Sygn. akt IV P 70/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Góraska

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2019 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa P. O.

przeciwko J. P.

o wynagrodzenie

1. Zasadza od pozwanej J. P. na rzecz powoda P. O. kwotę 12780,93 zł (dwanaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt złotych 93/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty
2. W pozostałym zakresie powództwo oddała.
3. Zasadza od pozwanej J. P. na rzecz powoda P. O. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt P 70/19

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda P. O. wniósł przeciwko pozwanej J. P. prowadzącej firmę (...) o zapłatę wynagrodzenia i diet z tytułu podróży zagranicznej za okres od 21.01.2019 r. do 18.03.2019 r. wysokości 13.220 zł oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż powód zawarł z pozwaną umowę o pracę na czas określony od 21.01.2019 r. do 20.04.2019 r. Miesięczne wynagrodzenie powoda zgodnie z ustaleniami z pracodawcą miało składać się z podstawy w wysokości 2.500 zł, diet w stałej wysokości 5.000 zł oraz stosownych ryczałtów. Łączne należne wynagrodzenie powoda za czas trwania stosunku pracy bez ryczałtów miało wynosić 19.720 zł. Pozwana wypłaciła powodowi łącznie kwotę 6.500 zł i zalega z wypłatą pozostałej części w wysokości 13.220 zł.

Pełnomocnik pozwanej w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów niniejszego postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanej wskazał, że niespornie strony łączyła umowa o pracę od 21.01.2019 r. do 20.03.2019 r. Z treści umowy o pracę wynika że strony umówiły się co do wysokości wynagrodzenia zasadniczego w kwocie 2.500 zł miesięcznie brutto. Przelewy na rzecz powoda były wykonywane z przyczyn technicznych z rachunku bankowego córki pozwanej P. P. i łącznie powód otrzymał kwotę 18.607 zł a nie jak twierdzi 6.500 zł. Łącznie powodowi za 10

dni pracy w styczniu 2019 r. 28 dni pracy w lutym 2019 r. i 20 dni pracy w marcu 2019 r. przysługuje kwota netto 3557,77 zł a brutto 5.010,92 zł .Ja wynika z przelewów powód otrzymał od pozwanej zdecydowanie wyższą kwotę. Wyższa wypłacona powodowi kwota powinna zostać zaliczona na poczet poszczególnych składników wynagrodzenia tudzież diet. Jeżeli przyjąć że diety miały być wypłacane w formie zryczałtowanej 5.000 zł miesięcznie to suma diet i wynagrodzenia powoda netto za okres pracy wynosi 13.394,77 zł a nie jak twierdzi powód 19.720 zł Do rozliczenia przez powoda pozostaje więc jeszcze kwota 5.212,23 zł .

Sąd ustalił co następuje:

Powód P. O. i pozwana J. P. prowadząca firmę (...) zawarli umowę o na czas określony od 21.01.2019 r. do 20.04.2019 r. na stanowisku kierowcy pojazdów ciężarowych, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem zasadniczym 2500 zł brutto i ryczałtami za nadgodziny 250 zł , godziny nocne 50 zł i zaliczka na poczet dyżurów 450 zł .

(dowód: umowa o pracę k.6-7 i 52-53).

Strony ustaliły, że powód będzie otrzymywał płacę zasadniczą i średnią dietę na wszystkie kraje, która wynosiła 340 zł za dzień.

(dowód: zeznania świadka R. S. k.62 od 00:06:09 do 00:13:20, zeznania powoda k.67 od 00:05:17 do 00:20:12).

Powód P. O. w rozmowie telefonicznej 18 marca 2019 r. z mężem pozwanej G. P. oświadczył, że rozwiązuje stosunek pracy z tego powodu, że nie był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego i do tego dnia faktycznie pracował.

(dowód: zeznania powoda k. 67 od 00:20:12 do 00:23:20, karty drogowe k.9-10).

Pozwana na listach płac naliczyła wynagrodzenie powoda, które za miesiąc styczeń wynosiło 779,11 zł netto, za luty 2019 r. 1808,10 zł do wypłaty i za marzec 2019 r. 1.393,72 zł do wypłaty.

(dowód: listy płac k.58-60).

Mąż pozwanej G. P., faktycznie uzgadniający z powodem warunki pracy, w związku z zablokowaniem jego firmowej karty płatniczej ustalił z powodem, iż powód będzie płacił swoją prywatną kartą za paliwo, opłaty autostradowe, drogowe, postojowe i wtedy ma być podana jako tytuł przelewu „wplata” a jak będzie wynagrodzenie bądź dieta przelana na jego konto, to ma być określona jako wynagrodzenie i dieta i za jaki okres.

(dowód: zeznania powoda k. 67 od 00:08:45 do 00:18:57).

Córka pozwanej P. P. wpłacała na rachunek powoda kwoty pieniężne tytułem „wplata” oraz 7.03.2019 r. 904,05 tytułem „wynagrodzenie za (...)” i (...),10 tytułem „wynagrodzenie za (...)” i 1787,85 zł tytułem „diety” i w dniu 21. (...) 2.000 zł tytułem „diety za (...)”. Powód za granicą ze swojego rachunku bankowego płacił kartą na stacjach paliw S. i A. oraz opłaty za autostrady i opłaty celne a w kraju na stacjach S. w S., (...) w C. oraz w J..

(dowód: historia rachunku powoda k. 30 -35, wydruk z rachunku P. P. k.20-23).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W niniejszej sprawie istotą sporu było rozważenie w jakiej wysokości strony ustaliły faktyczne wynagrodzenie za pracę i z jakich składników się składało i czy należność z tego tytułu została w całości wypłacona pracownikowi.

Zgodnie z treścią przepisu art. 94 pkt. 5 k.p. pracodawca jest obowiązany terminowo i prawidłowo wypłacać wynagrodzenie za pracę. Niedopełnienie obowiązku wypłacenia wynagrodzenia w terminie i w czasie określonym w regulaminie pracy lub w innych przepisach prawa pracy uzasadnia wystąpienie z roszczeniem o zapłatę należnego

wynagrodzenia wraz z odsetkami. Niewypłacenie w ustalonym terminie wynagrodzenia za pracę, bezpodstawne obniżenie tego wynagrodzenia jest wykroczeniem przeciwko prawom pracownika podlegającym karze grzywny od 1000 zł do 30 000 zł (art. 282 § 1 pkt 1 k.p.).

Pracodawca powinien prowadzić dokumentację w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz akta osobowe pracowników (art. 94 pkt. 9a k.p.).

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego, iż pracodawca powinien prowadzić imienną listę (kartę) wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń majątkowych związanych z pracą wypłaconych pracownikowi. Na pracodawcy spoczywa ciężar wykazania, iż wypłacił pracownikowi wynagrodzenie (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z 2007-11-20, II PK 81/07, O.: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2009, Nr 1-2, poz. 5, str. 18).

Więc na stronie pozwanej spoczywał obowiązek wykazania w procesie, iż powód otrzymał należne wynagrodzenie za pracę za okres od 21.01.2019 r. do 18 marca 2019 r. wraz z umówionymi dietami.

Pozwana mimo wezwania sądu nie przedłożyła akt osobowych powoda, wyliczenia jego średniego wynagrodzenia brutto liczonego według zasad jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy. Na przedłożonych listach płac brak jest potwierdzenia wypłacenia powodowi wynagrodzenia w formie podpisów powoda.

Natomiast z wydruków bankowych wynika przelanie wynagrodzenia na rachunek bankowy powoda, za okres od 21.01.2019 r. do 18.03.2019 r. przez P. P., córkę pozwanej, 7.03.2019 r. wpłata 904,05 tytułem „wynagrodzenie za (...)” i (...), 10 tytułem „wynagrodzenie za (...)” i 1787,85 zł tytułem „diety” i w dniu 21. (...). 2.000 zł tytułem „diety za (...)”.

Pozwana J. P. i jej mąż wezwany w charakterze świadka mimo wezwania do osobistego stawienia, nałożonej grzywny na świadka, nie stawili się bez usprawiedliwienia na żadnej z rozpraw a doprowadzenie świadka okazało się nieskuteczne.

Mając na uwadze wiarygodne zeznania samego powoda, znajdujące potwierdzenie w jasnych i logicznych zeznaniach świadka P. K. i w dokumentach w postaci wydruków przelewów bankowych stron, wbrew treści pisemnej umowy o pracę, faktycznie ustaliły wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2.500 zł brutto i 340 zł stałej dziennej diety zagranicznej.

Sąd w całości aprobuje stanowisko Sądu Najwyższego zaprezentowane w wyroku z 16.01.2019 r., iż umowa o pracę może być samodzielnym źródłem prawa określającym świadczenia z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych kierowców w transporcie międzynarodowym, nawet gdy odwołuje się do przepisów rozporządzenia wykonawczego do art. 77⁵ § 2 k.p. (tak : wyr. SN z 16.01.2019 r. I PK 224/17, Lex nr 2607297).

Powód zgodził się, z uwagi na zablokowanie firmowej karty pracodawcy, uiszczać ze swojego rachunku bankowego, swoją prywatną kartą, opłaty obciążające pracodawcę takie jak zakup paliwa, opłaty autostradowe, drogowe, postojowe i wtedy była podawana jako tytuł przelewu na konto powoda „wpłata” a jak było wypłacane wynagrodzenie bądź dieta przelewem na konto powoda, to była określona jako wynagrodzenie i dieta oraz za jaki okres.

Powyższe znajduje potwierdzenie nie tylko w wiarygodnych zeznaniach powoda ale i wydrukach przelewów bankowych przedłożonych przez powoda i pozwaną, w których wskazywano tytuły zgodnie z powyższymi ustaleniami stron.

W ocenie sądu nie sposób uznać za logiczne i wiarygodne twierdzenia strony pozwanej, że wszystkie kwoty wpłacone na rachunek bankowy powoda przez córkę pozwanej, stanowiły wypłatę powodowi wynagrodzenia za pracę i umówionych diet. Przeczy temu tytuł wskazany w treści przelewu bankowego, bezpodstawna i niezrozumiała „nadpłata” powodowi wynagrodzenia i diet, w wyliczonej przez pełnomocnika pozwanej kwocie ponad 5.212 zł oraz fakt ponoszenia przez

powoda kosztów transportu obciążających pracodawcę takich jak zakup paliwa, opłaty autostradowe, drogowe, postojowe, co wynika z wydruku z rachunku bankowego powoda i zestawienia go z kartami drogowymi powoda.

Należne wynagrodzenie zasadnicze powoda, zgodnie z przedłożonymi wycenami na listach płac, wynosiło łącznie 3.980,93 zł netto.

Należne diety w wysokości 340 zł za dzień wyjazdu zagranicznego, zgodnie z ustaleniami stron i kartami drogowymi powoda, za 10 dni podróży zagranicznej w styczniu, 20 dni w lutym i 15 dni w marcu 2019 r. wynosiły łącznie 15.300 zł.

Zatem należności powoda z tytułu ustalonego wynagrodzenia i diet, za sporny okres dają kwotę 19.280,93 zł.

Po odjęciu wypłaconych powodowi przez córkę pozwanej określonych w tytułach przelewów wynagrodzeń i diet, w łącznej kwocie 6.500 zł, daje pozostałą do zapłaty kwotę 12.780,93 zł.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 80 k.p. zasądził od pozwanej na rzecz powoda wynagrodzenie i diety w łącznej wysokości 12.780,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. od 30.04.2019 r. i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. mając na uwadze, iż sąd oddalił powództwo w nieznacznym zakresie i na podstawie § 9 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22.10.2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.), zasadzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2700 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

--	--	--